

REFLEXIONS DES DEL PONT PINÓS DE BAGA AL BERGUEDÀ SOBIRÀ. CATALUNYA

Un relat de: [Antonio Mora Vergés](#)

Retratava al Josep Olivé Escarré (Sant Llorenç Savall, Vallès Occidental, 2 de maig de 1926) amb el Pont que duia al Cementiri – avui abandonat - , i que entre altres nom es coneix com , Pont del camp de la vila / Pont del molí / Pont de l'oratori, i que jo qualifico com Pont Pinós, atès el fet que s'aixecava quan aquesta Vila, sota el domini dels Pinós, rivalitzava a l'alta edat mitjana amb la ciutat de Berga.

Ens expliquen la història del pont medieval que ha rebut diferents noms al llarg de la seva història, que Mossèn Serra Vilaró troba documentada per primera vegada l'any 1.335, aleshores se'l coneixia com pont del Molí, (Vilaró, 1989, vol II, p. 146), ens que diu que fou adobat ja que es descalçava, el 1355 s'havia enderrocat i el 1385 fou reparat. Aquest pont es trobava a sota del molí fariner, actual Baganense.

Els anys 1335, 1355, 1385 tenim notícies històriques d'adobs fets al pont del Molí.

En un document del 1342 (SERRA VILARÓ, 1930, vol II, p 146) es diu que s'estava fent el pont de Sant Esteve (XCIII-14)

Al 1499 adobs al "pont del camp de la vila".

El 1592, 1752, 1756 notícies d'una capella en algun cap del pont (SERRA VILARÓ, 1930, vol II, pp. 146; vol. III, pp. 72-73). La Mare de Déu del Pont era una imatge que hi havia a una fornícula del pont que hi ha al riu Bastareny (SERRA VILARÓ, 1930, vol. III, p. 313) i que Serra Vilaró va traslladar al Museu de Solsona però que no va documentar, motiu pel qual no sabem quina de les talles romàniques que hi ha a Solsona pot ser la del pont.

Així, al llarg dels segles , el pont que anomenem Pinós per aixecar-se en el període en que la població era seu de la cort de la Baronia, rebrà entre d'altres el noms següents : Pont del Camp de la Vila, o del Molí, o de l'Oratori, aquesta darrera accepció fonamentada per l'existència d'una talla romànica de la verge, que Serra Vilaró va traslladar al Museu Diocesà de Solsona a inicis del segle XX.

El pont Pinós sobre el Bastareny , és el de més envergadura dels que trobem al terme. El riu Bastareny, és un important afluent del Llobregat. Neix a 1077 metres a les fonts de l'Adou, també dites del Bastareny (terme municipal de Gisclareny, amb accés des de Bagà).

D'aquest magnífic pont medieval de dues arcades, que s'aixeca sobre el riu Bastareny, i que està situat a tocar de l'antic recinte emmurallat per sota de l'església de Sant Esteve, proporcionant l'accés al nucli des d'aquest vessant, trobem :

És construït amb carreus molt regulars de pedra a la base i que van perdent la regularitat en l'aparell a mesura que pugen les filades; els carreus dels arcs estan disposats a plec de llibre. Els dos arcs no són perfectament simètrics, essent l'aparell del més proper a la vila, més modern o reconstruït més tard que l'altre. A cada costat es

recolza en el desnivell que forma el terreny en decreix cap a la llera del riu, mentre que al centre es recolza en un ample pilar de pedra que té forma triangular a banda i banda de la passarel·la del pont. Un d'aquests eixamplaments triangulars, el de la cara nord, alberga una capelleta en la que actualment hi ha una imatge d'una Dolorosa. El riu passa per sota d'un dels dos arcs, mentre que l'altre, el més proper a la vila, es troba sobre terreny ferm. Al costat d'aquest arc hi ha el desguàs de la fàbrica La Baganense i la de Ca l'Escriu, i es pot observar l'arrencada d'un possible tercer arc o ull del pont, visible des de l'hort del Capellà. Es tracta d'un pont refet en diferents èpoques, tal i com mostra el seu aparell. Té 22 metres de longitud total i 3 metres d'ample, una llum de l'arc sobre el riu de 8,5 metres i alçada des de l'aigua de 2,5 metres.

Ens queda feina a Bagà en qüestió de ponts : el de Terradelles, el de Patola o de Sant Joan de l'Avellanet, el del Riu Gréixer, el dels Soldats també sobre el riu Gréixer, el de l'estret de Malgrau,...

Bagà, sense cap dubte, està prop de Déu, i dissortadament MOLT, MOLT lluny de Barcelona.

Tingueu la previsió de portar el dipòsit sense ple, en aquestes poblacions, quedar-se sense combustible pot ser una tragèdia.

A [Castellar del Vallès hi ha 8 estacions de servei](#). Quantes n'hi ha al Berguedà sobirà?.

Al Moianès, a tocar de Barcelona, fa més d'un any que en tancava una; encara recordo quan els serveis es pensaven per resoldre les necessitats de la població, ara, TOTHOM que vol ho veu, TOT, TOT, TOT, està plantejat amb el criteri de maximitzar beneficis, aquesta 'mala praxis' a Catalunya li costava recentment les Caixes d'Estalvi, i si reculem en el temps bona part del seu teixit industrial.